

AUGUAS BRAVAS

Úa Asturias desconocida

↓ Thomas Schmidt

Condo deporte y naturaleza se dan a mao, el resultao nun pode ser miyor. Dalgo d'esto debéu pensar el alemán Thomas Schmidt al hora d'escoyer el rumbo da súa vida. Monitor y guía d'auguas bravas en Alemania, Australia, Nova Zelanda y Hawaii, piragüista, entrenador, espedicionario en kayak de mar polas islas Dampier (Australia) y en bici de monte por Tasmania, acabóu descubriendo a esquina noroccidental d'Asturias, unde hoi trabaya como guía da naturaleza. A súa afición pol piragüismo y a súa contrastada esperiencia anímanlo a espoñer a súa opinión sobre dalguas cuestióis mui d'actualidá nesta práctica deportiva, sempre col amor y el respeto á naturaleza como norte.

El Río Augüeira, entre Ferreira (Santalla d'Ozcós) y A Cova (Grandas)

Asturias podía ser un paraíso pra os piragüistas d'auguas bravas. Anque hai ben afición al piragüismo nel oriente y centro del Principao, hai que fer notar qu'en realidá é úa afición al piragüismo de pista, querse dicir, remando en presas ou ríos tranquilos sin dificultá. Però un peteiro de xente en Asturias dedícase a baxar as partes máis altas y bravas dos nosos ríos. Esa xente nun ten ningún apoyo por parte d'úa federación de piragüismo cause inesistente y que dá el impresión d'andar máis ocupada por cuestiós internas del organismo.

Piragüismo é muito máis que remar en presas y baxar nel *Descenso del Sella*, a parte máis duada del río. El corazón del Sella, col augua llimpa y brava, ta muito máis enriba, nos Beyos. A xente que baxa esos treitos fortes ten todo el respeto pol recorrido fluvial y el sou interés ta en defender y velar pol río nel sou estao puro. Nun fai falta viaxar mui lonxe nel noso paraíso natural pra fer un programa como *Al filo de lo imposible*: témolo al pé da casa.

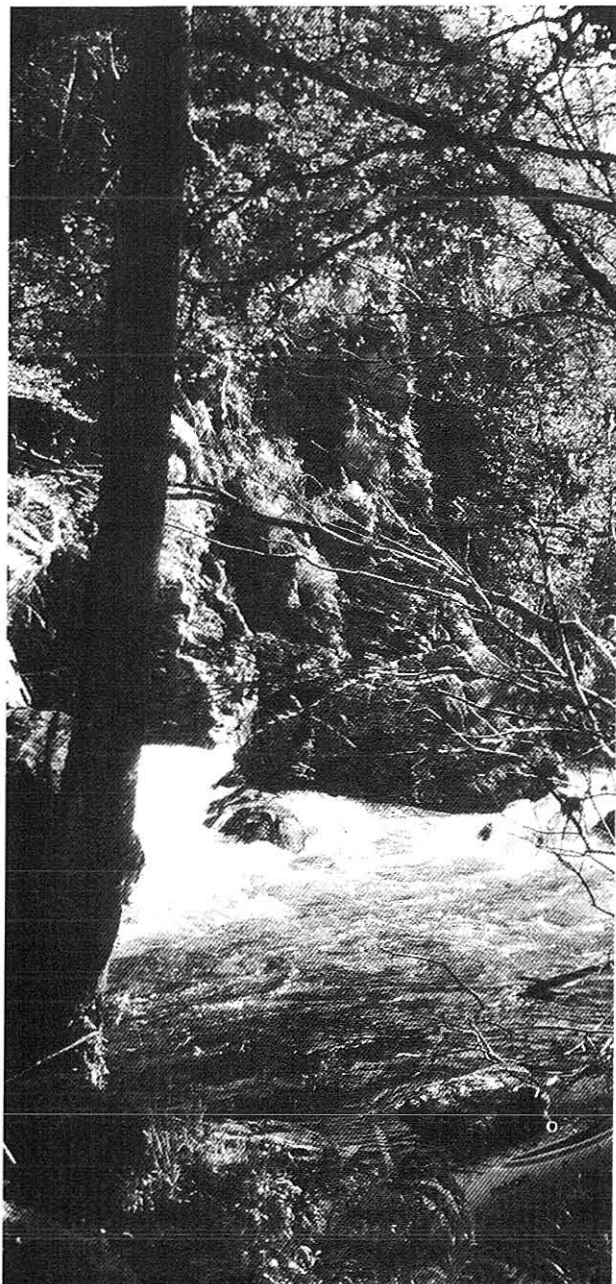
Por desgracia, é Asturias el único sito del mundo unde ta prohibido navegar nos ríos, agá dalgúas escepciós como na parte contaminada del Sella, que tamén ten abondas restricciós. A os piragüistas d'auguas bravas, os máis protectores del río, persíguelos úa llei totalmente inxusta y triste. Estos piragüistas conocen el río miyor que naide, porque a piragua

deixa chegar a sitos a os que nun se pode chegar andando. Esos aventureiros nas súas embarcacionías poderían apuntar as partes problemáticas nel río, però, al rovés, a estos conservadores del río trátalos como infractores.

É verdá que nel estranxeiro tamén hai ríos unde ta prohibida a navegación, però nesos ríos tamén ta prohibida a pesca y a caza, porque son espacios protexidos dafeito. El máis curioso y que chama el atención é qu'en Asturias deféndense os ríos dos piragüistas —que nun poden disfrutar das súas auguas— però nun los defenden da chegada masiva de pescadores. Esto chámase protección selectiva. As piraguas ou canoas nun contaminan el augua, nun fain ruido, nun matan peixes.

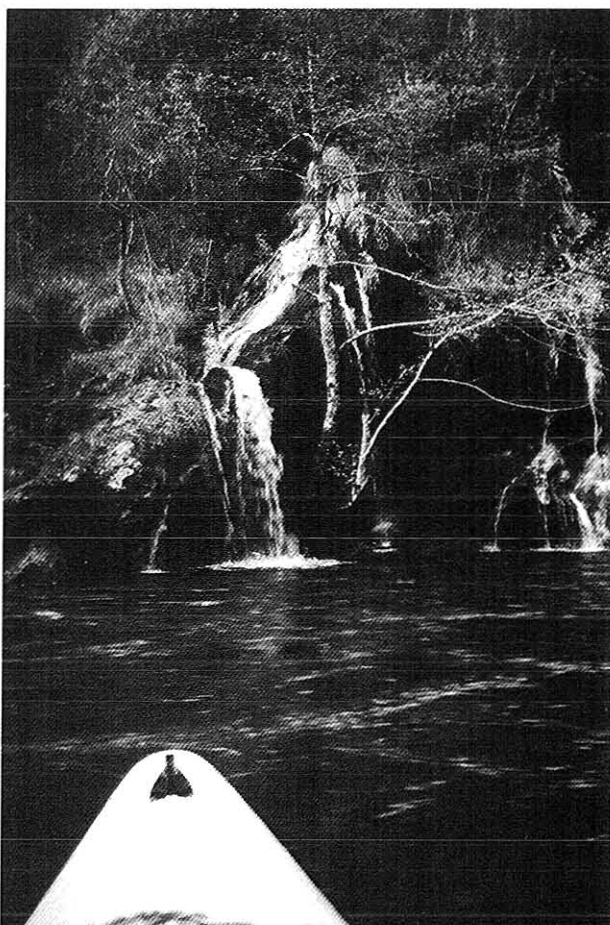
Dalgún alto político dixo que noutros países tamén ta prohibida a navegación nos ríos salmoneiros. Eu teño competido en muitos ríos del mundo y podo atesar qu'eso nun é verdá. A verdá é, por exemplo, qu'en Estaos Unidos ou Canadá os guardas de ríos velan nos sous ríos remando en canoas y piraguas. Os piragüistas alló son muitos y respetaos polos pescadores. Hai normas de convivencia y compártese el río, dalgo que tamén se fai en países máis achegaos como Francia.

Teño muito respeto a os guardas, però en Asturias, baxando muchos ríos, conocín nel sou cauce cada penedo, cada cana, —ou pior— cada coche, cada

Vaos nel río cerca de Pelorde (Pezós)

THOMAS SCHMIDT

Seimeiras cerca d'Argul (Pezós)

THOMAS SCHMIDT

Ún dos ríos máis guapos y al tempo menos conocidos é El Río Augüeira, que pasa polos Ozcos, Grandas y Pezós. Gracias a úa expedición en piragua polas fondas gargantas del Augüeira a mediaos de febreiro, temos agora úas imaxes que pintan del pasao. Al llargo del sou recorrido pódese aprender muito da hestoria d'Asturias y entender a convivencia del ser humano col río usando a súa forza sin toyer el hábitat de muitas especies al fer saltos desadormes y mini-centrales que nun son tan mini como nos fain crer.

A verdá é que piragüistas y pescadores tein os mesmos intereses: augua llimpa, lluita contra a contaminación y os saltos y lluita contra el uso dos ríos como vertedeiros de basura. Esos son os grandes problemas dos ríos: a contaminación por causa dos verquidos de poblos y empresas botaos directamente al río.

Precísanse normas de regulación entre piragüistas y pescadores, pero equitativas y xustas. En Alemania, as federaciós de pesca y piragüismo lluitan d'emparzao pola conservación dos ríos y el sou entorno natural. En Asturias, país con llarga tradición en piragüismo, a federación nun fai nada nin polos ríos nin polos sous socios que, llegalmente, nun poden disfrutar d'us ríos cada vez máis amenzaos por minicentrales, verquidos y, en xeneral, pol pouco respeto del ser humano al medioambiente.

roda, cada llavadora... Pinta que namáis s'esmolen polos coutos de pesca y qu'el resto de recorridos fluviales cumpren a función d'un basureiro. Eu parezme que nel río non sólo viven peixes; tamén hai outras especies que viven nél y os guardas terían que ser dalgo máis que guardas de peixes. Ta claro qu'esto nun é culpa dos guardas senón el resultao d'úa política fracasada.

Nel occidente d'Asturias tamén temos us ríos bravos que valen úa mención aparte dos coutos. El deporte del piragüismo é cuasemente desconocido en pasando a desembocadura del Nalón. Nel Esva y nel Eo nin sequera fora del época de pesca se pode baxar llegalmente esos ríos pouco conocidos. Al navegante espéranse multas d'hasta 200.000 ptas. por un paseo tranquilo.